

NOVI EKSPONATI TRIBUNALA

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Na portretima je docarana napetost koja vlada u haskim sudnicama

"Vidi se da je to nestrpljiv covjek, nezadovoljan ulogom koja mu je dodijeljena", kaze Mihail Vladimirov (Michail Wladimiroff), vrhunski nizozemski odvjetnik gledajuci u portret nekadasnjeg srpskog vodje, Slobodana Milosevica.

Sudsko slikarstvo ima vrlo dugu tradiciju sirom svijeta. U pitanju je umjetnost koja se dobrim dijelom razvila i zbog toga sto je u vecini sudnica fotografiranje zabranjeno.

Hag je nesto drugo. Televizijski prijenosi, zahvaljujuci kojima su ljudi s Balkana u prilici pratiti tok sudskih procesa, predstavljaju zastitni znak Tribunala.

Pa ipak, i Tribunal nastavlja slikarsku tradiciju: stvise, ovdje je upravo u toku izlozba nizozemskog umjetnika Johana van der Vela (Johan van der Woel).

Vladimirov tvrdi da se na ovim slikama moze osjetiti dramaticnost, kao i napetost sudionika sudskih procesa. Ovdje se odigravaju neka od najznacajnih sudjenja na svijetu.

"Za obicnog su posjetioca, ta sudjenja duga i dosadna", kaze on. "Ali oni koji redovno dolaze znaju koliko ovdje zapravo ima emocija. Ove slike prikazuju te emocije."

Vladimirovu nisu nepoznati izljevi gnijeva, kojima je spomenuti bivsi predsjednik sklon. Sve do proslgodisnjeg kontroverznog napustanja Haga, bio je amicus curiae (prijatelj suda) i starao se o zastiti Milosevicevih prava u sudskom procesu koji je pokrenut zbog ratnih zlocina.

Svoje utiske iznio je i na otvaranju ove izlozbe slika u ulju koje prikazuju optuzenike, suce, odvjetnike i cuvare.

Vladimirov je svoj posao u Tribunalu napustio pod neobicnim okolnostima. To se desilo neposredno posto se Milosevic pozalio na novinski intervju u kojem je ovaj advokat bez uvijanja rekao da je malo vjerojatno da ce Milosevic, s obzirom na obranu kakvu ima, biti oslobodjen optuzbi.

Vrativsi se napornom radu u vlastitoj odvjetnickom uredu u Hagu, Vladimirov sada sa zadovoljstvom komentira izlozene portrete, na kojima se nalaze mnoge njemu dobro poznate osobe.

Sa slikanjem portreta u ulju, na novinarskoj galeriji sudnice, Van der Vel je pocao u listopadu/oktobru 2000.

Kaze da je bio zaprepasten sporoscu procesa: "Stvari se odvijaju nesto brze otkako na Milosevicevom sudjenju predsjedja sudac Mej [Richard May]. Ali jos uvijek postoji realna opasnost da ce rad Tribunala trajati mnogo duze nego sam rat."

I Vladimirov se slaze s ovakvim stavom, napominjuci kako suci - da bi se sprijecili dalje odugovlacenje - svakako ne bi trebalo da se zadržavaju na detaljima. "Treba stalno imati na umu da se na ovim sudjenjima ne pise nekakva nova povijest", dodajuci da je u tom smislu pogotovo sam pocetak Milosevicevog sudjenja - rasprava o ratnim zlocinima na Kosovu - bio mucan.

Van der Vel izjavio je kako je bio iznenadjen slicnoscu izmedju advokatskog i umjetnickog poziva, buduci da i jedan i drugi podrazumijevaju usredotocenost na neke narocite trenutke.

"Cjelodnevna sudska rasprava cesto se vodi oko necega sto se odigralo za svega jednu ili dvije sekunde, recimo na nekom kontrolnom punktu, gdje je netko ubijen.

"Tako i ja, dok slikam, provodim sate i sate trudeci se uhvatiti istinu jednog jedinog trenutka, trenutka u kome se na licu jedne osobe pojavljuje nekakav narocit izraz."

Ovaj slikar kaze da o ljudima koje slika izbjegava donositi bilo kakav sud: "Nisam ovdje dosao baviti se moralom. Mnogo sam vise bio zaokupljen tehnickim problemima koji prate slikanje u sudnici."

A najveći izazov, po njegovim rijecima, predstavlja pitanje osvjetljenja - u sudnici je, naime, svjetlo prejako za bilo kakve kontraste.

Mijesajuci boje za svoje portrete, ovaj slikar morao je posegnuti i za nekim tamnijim nijansama.

Neil Arun je suradnik IWPR-a

Focus: International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/novi-eksponati-tribunala>